

Да ли је ово нормално: беба је имала само 24 дана кад је њу и њену мајку сатанизовао Озон прес

13.07.2018 09:59 | 3 коментар(а)

Чачак - Ово је Луција и тек јој је седам месеци. Познати чачански портал, Озон прес ово дете недељама је развлачио на својим страницама,

Горана Капларевић са кћерком Луцијом, жртве медијске сатанизације Озон преса

износећи најгоре увреде на рачун ње и њене мајке. Тачно је, мајка је била, након судске пресуде, у затвору. Осуђена је на шест месеци јер је помало наивно, како каже, прекршила закон. Осигурање ју је стрпало иза решетака, али никога није убила. Смештена је у затвор у трећем месецу трудноће. Каже – нисам имала везу, новац за адвокате. Дилери дроге, криминалци високог ранга избегли су ћелију, не и Горана Капларевић. Али, поред свега, најтеже јој је пало када су јој тек рођено дете окачили на Озон прес, и кренули да плују по породици, и невином детету које је тек дошло на свет. Тврди да је за све одговоран Стојан Марковић, власник Озона који је то намерно учинио. Истог мишљења је и Комисија Савета за штампу изрекавши Марковићу јавну опомену због бруталног кршења Кодекса новинара Србије.

ГЗС: Како сте доспели у затвор?

Тужила ме осигуравајућа кућа због штете на ауту. Преживела сам свашта, бројна суђења

и била ослобођена. Али, после стравичне тортуре са разних страна. Суђење је трајало скоро шест година. Од стреса сам изгубила једну бебу. Дуг је то период. Можда је моја грешка што сам ушла у политику и добила мандат за одборника у својој месној заједници. Нисам хтела ништа лоше већ да уредимо свој крај, направимо игралишта за децу и очистимо смеће. Међутим, случајно или не три месеца после тога поништена је ослобађајућа пресуда и поновљено суђење. Одједном је све решено за 4-5 месеци. Брзопотезна суђења. Био је то кошмар кроз који смо прошли и ја и моја породица. Тада сам изгубила једну бебу, не поновило се. И сада ми је тешко када причам о томе, не могу да задржим емоције и сузе.

ГЗС: Како вам је било кад сте морали да оставите децу и кренете у затвор?

Као да гледам. Трудна, стомак већ расте. Могла сам да избегнем и извучем се на дете у стомаку. А иза себе већ имам још троје деце, једно другом до увета. Закон каже да не може мајка до три године старости детета у затвор. Међутим, кренуше приче да се вадим на трудноћу. Прво сам повређена када су ми у суду рекли да сам намерно остала гравидна, како бих избегла затворску казну. Тада сам некако, помало из ината, преломила, наивно. Ево, вежите ме, идем. Одлучила сам да се не позивам на децу, и отишла сам. Ево, ако сам ја највећи проблем, ако вам је баш толико стало да ме затворите, ево. Покајала сам се кад је дошао тренутак расанка са децом. То ми још стоји овде, у грлу...Ух...

ГЗС: Сећате ли се првог робијашког дана?

Никада у животу нисам имала проблем са законом. Замислите те капије које се затварају за вама, деца са друге стране жице и још једно у стомаку. Ноћима нисам спавала. Сваку зору сам дочекала. Кад заспим деца на очи. Не знам да ли су гладна, где су. Гледајте данас шта се ради. Стално се питам зар за мајку троје деце и четврто на путу нема наногице, кућног притвора? Као да сам убила, а не донела Србији четворо. Знам да никога оштетила нисам. Зашто је све морало мени да се деси?

Тешко сам преживела медијски линч Стојана Марковића и Озон преса, који је немилосрдно јуришао на мене и моју породицу пуштајући страшне коментаре

ГЗС: Да ли сте имали проблема на издржавању?

Не. Никаких. Затворске власти су биле веома коректне. Пуштали су ме кући сваких тридесет дана. Дали су ми најбољу групу, и ја сам све испоштовала. Поштено сам платила свој грех ако је постојао. Важно је да је осигурање намирено, и нечије сујете... Да не прескочим, хвала затворским властима. Показали су много више разумевања од многих.

ГЗС: Добро, дошао је дан када сте се породили, можете ли нам описати тај део?

Добила сам болове, ноћу око пола једанаест, 17. децембра прошле године. Превезли су ме у градску болницу у Пожаревац. Породила сам се после поноћи у десет до један. Здрава беба, тешка 3,550. Дакле, није рођена у затвору какао је написао Озон. И није син, него кћерка. Али су пожурили да је разапну у медијима. Даће бог да неће видети тај текст. Поготову коментаре које су Стојан и његови немилици пуштали. Верујем и писали. После порођаја су ме отпустили кући, нисам се враћала више у затвор.

ГЗС: Тешко вам је пао тај медијски линч који је настао након емитовања текста на Озон пресу?

Тај ужас да један чачански медиј моје дете обележи као затворско је за мене поново био слом. Несхватљиво, таман да сам убица. На све то су се низали коментари, од тога на кога личи, где је зачето, да ли је напредно или не... Нисам више знала шта да мислим.

Шокирана и сломљена. Моје дете затворско. Замислите сутра када крене у школу да јој неко каже тако нешто. Има ли тај човек, Стојан Марковић, савест, децу, има ли шта било људско у себи? Немам речи. Стојан Марковић је за сва времена обележио моје тек рођено дете. Зашто? Питам га зашто, коме је крива макања од 4 килограма? Шта је хтео са тим, да постане читан, да достигне рејтинг, или да нас затре? Тај 12. јануар када је Озон емитовао текст о мени и мом детету био ми је подједнако тежак као када сам пољубила децу и кренула у Пожаревац. Али, ето, Србија има и такве људе, такве медије, а тај човек и даље себе зове новинаром. Он је светионик, а мајка четворо деце и моја Луција смо олоши који, судећи по његовом тексту, треба да нестану. Немам речи.

Иначе, Комисија савета за штампу у којој испред Локал преса стоји и Стојан Марковић осудила је поступак свог члана изрекавши му јавну опомену - кршење кодекса новинара Србије.

(Одлуку можете погледати на овом [линку](#).)

Стојан Марковић и поменут медији се никада јавно нису извинили породици.

ГЗС